

## USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáš Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **F. G.**  
bytem X  
zastoupen Mgr. Kristinou Formánkovou, advokátkou  
sídlem Malá 6, 301 00 Plzeň

proti  
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**  
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

za účasti osob  
zúčastněných na  
řízení: **1) CETIN a.s., IČO 04084063**  
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9  
**2) Bdeněves u Floriána s.r.o., IČO 06396887**  
sídlem Korunní 810/104, 101 00 Praha 10  
zastoupena Mgr. Martinem Mládkem, advokátem  
sídlem Ostrovní 2064/5, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. PK-RR/2632/23,

takto:

**Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.**

### Odůvodnění:

1. Městský úřad Město Touškov rozhodnutím ze dne 3. 4. 2023, č. j. 1949/2021/MUMT-27 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), schválil k žádosti osoby zúčastněné na řízení ad 2) (dále jen „*stavebník*“) umístění stavby s názvem „*Bdeněves – obytná zóna u Floriána*“ na pozemcích parc. č. Xa, Xb, Xc, Xd, Xe, Xf, Xg, Xh, Xi, Xj, Xk, Xl, Xm, Xn, Xo, Xp, Xq, Xr, Xs a Xt, vše v k. ú. X, včetně dělení těchto pozemků. Žalovaný shora specifikovaným napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a dalších odvolatelů proti prvoinstančnímu rozhodnutí a potvrdil jej. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“), jejíž součástí učinil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
2. Podle žalobce by vykonatelnost napadeného rozhodnutí vedla k vytvoření podmínek pro zahájení kroků k vydání stavebního povolení. Přitom podle § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „*stavební zákon*“), se v případě, kdy po právní moci stavebního povolení dojde ke zrušení územního rozhodnutí, územní rozhodnutí již nevydává. Je proto třeba brát do úvahy rizika plynoucí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

z provedení stavby. Výkonem napadeného rozhodnutí by došlo ke snížení hodnoty žalobcova pozemku. Z hlediska veřejného zájmu by došlo k vyblokování zástavby uvnitř obce v rozporu s úkoly a cíli územního plánování.

3. Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil. Podle žalovaného byla žalobcova tvrzení obecná a žalobce neprokázal reálnost obavy z hrozící újmy. Na základě napadeného a prvoinstančního rozhodnutí nelze zahájit stavební práce. Žalobce bude moci hájit svá práva v navazujícím stavebním řízení. Námitku snížení hodnoty pozemku měl žalobce uplatnit při projednávání územního plánu.
4. Stavebník s přiznáním odkladného účinku žalobě také nesouhlasil. Odkladný účinek lze žalobě přiznat v mimořádných případech, pokud právní následky napadeného rozhodnutí znamenají pro žalobce závažnou až nenahraditelnou újmu, která je nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout třetím osobám. Vznik takové újmy žalobce netvrdil, natož aby jej prokázal. Žalobce nevysvětlil, z jakých konkrétních okolností dovodil vznik újmy, ani nespécifikoval její rozsah. Tvrzení o zásahu do žalobcova vlastnického práva jsou obecná, spekulativní a hypotetická. Přiznáním odkladného účinku žalobě by vznikla újma stavebníkovi, který vynaložil prostředky na přípravu záměru obytné zóny. Územní řízení se vedlo téměř 3 roky a žalobce stále opakuje stejné námitky, které byly opakovaně vypořádány.
5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
7. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
8. Při posouzení žalobcova návrhu soud vycházel z jeho návrhu ze dne 20. 3. 2024 a k němu připojených listin, z napadeného rozhodnutí, vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 25. 3. 2024 a vyjádření stavebníka ze dne 28. 3. 2024 jako jediných listin, které měl k dispozici pro rozhodnutí o návrhu v důsledku zákonného požadavku na bezodkladné rozhodnutí soudu o návrhu.
9. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku

může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

10. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Aby tedy žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).
11. Žalobcova tvrzení byla příliš obecná, než aby z nich bylo možné zjistit, jaká závažná a reálná újma žalobci bezprostředně hrozí právními účinky napadeného a prvoinstančního rozhodnutí, tedy umístěním stavby obytné zóny na výše specifikovaných pozemcích v k. ú. X. Žalobce v odst. 9 žaloby uvedl, že vlastní tři pozemky v k. ú. X. V návrhu na přiznání odkladného účinku ale neuvedl, u kterého konkrétního pozemku by se měla snížit jeho hodnota v důsledku umístění stavby (žalobce pouze obecně poukázal na blíže neurčený „*pozemek*“). I tvrzení o majetkové újmě bylo příliš obecné. Žalobce tvrzenou újmu nijak nekvantifikoval a dostatečně nekonkretizoval – jen tvrdil, že faktická hodnota jeho pozemku bude nemožností zástavby snížena a jeho majetek bude znehodnocen. Žalobce tedy netvrdil, natož aby osvědčil, jakou konkrétní (kvalitativně i kvantitativně) újmu mu účinky napadeného rozhodnutí způsobí, resp. proč je taková újma nepoměrně větší, než újma, která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám. Žalobce ani neuvedl,

proč by případné znemožnění zástavby jeho pozemků mělo představovat závažnou a reálnou újmu bezprostředně hrozící právními účinky napadeného a prvoinstančního rozhodnutí. Tvzení o dotčení veřejného zájmu vyblokováním zástavby uvnitř obce v rozporu s úkoly a cíli územního plánování bylo mimoběžné s podmínkami pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť jeho obsahem nebylo tvrzení o závažné a reálné újmě žalobci bezprostředně hrozící právními účinky napadeného rozhodnutí. Soud souhlasí s žalobcem, že podle § 94 odst. 5 stavebního zákona v případě, kdy po právní moci stavebního povolení dojde ke zrušení územního rozhodnutí, se územní rozhodnutí již nevzdává (zákonost pravomocného stavebního povolení tak nemůže ohrozit zrušení územního rozhodnutí, ke kterému dojde po právní moci stavebního povolení), nicméně ani tato žalobcova argumentace nemůže odůvodnit přiznání odkladného účinku žalobě, neboť z žalobcova návrhu není dostatečně konkrétně zřejmé, jaká závažná a reálná újma žalobci bezprostředně hrozí právními účinky napadeného a prvoinstančního rozhodnutí, tedy umístěním stavby na shora specifikovaných pozemcích v k. ú. X. Žalobce ani nepoukázal na nějaká konkrétní *rizika plynoucí z provedení stavby*, nýbrž ustal na takto obecně formulovaném tvrzení.

12. Vzhledem k tomu, že nebyla splněna již první podmínka pro vyhovění žalobcovu návrhu, a sice že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, zamítl soud tímto usnesením žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
13. Soud dodává, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení z 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, č. 3948/2019 Sb. NSS, dospěl k závěru, že *v řízení o žalobě proti podmíněnému rozhodnutí správního orgánu soud zohlední k žalobní námitce zrušení nebo změnu podmiňujícího rozhodnutí správního orgánu, přestože ke zrušení nebo změně došlo po vydání napadeného (podmíněného) rozhodnutí správního orgánu*. Tento závěr má za následek, že pokud bude žalobce se svou žalobou úspěšný a soud územní rozhodnutí zruší, může námitku nezákonnosti územního rozhodnutí uplatnit v rámci obrany proti případnému stavebnímu povolení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 31. 10. 2019, čj. 6 As 175/2019-29, body 14 a 15, a ze 17. 3. 2021, čj. 1 As 32/2021-53, body 16 a 17).
14. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (§ 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
15. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

#### Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Plzeň 15. dubna 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.